

تفاوت بین نابهنجاری‌های جسمی در دانشآموزان استثنایی پسر و دختر دوره راهنمایی

مرتضی باقری / کارشناس ارشد تربیت بدنی * آذر شهسواری / دانشجوی کارشناسی تربیت بدنی

بیشترین نابهنجاری در اندام فوقانی مربوط به عارضه پشت گود با ۳۷/۱۹ درصد و در اندام تحتانی عارضه پای پرانتزی با ۵۴/۱۴ درصد بوده است.

مقدمه

چگونگی وضعیت بدنی انسان اهمیت خاصی در زندگی بشر دارد زیرا تغیرها و دگرگونی‌های مثبت و منفی ناشی از این امر سایر شرایط انسان را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد. امروزه با گسترش شهرنشینی و استفاده از ماشین به عنوان نیروی عضلانی و کاهش حرکت‌های طبیعی انسان مبتلایان به ضعف‌های بدنی و عوارض جسمی به طور چشمگیری در حال فزونی است. این امر به ویژه در ارتباط با کودکان، نوجوانان و جوانان استثنایی که در سنین رشد هستند باید مورد توجه جدی قرار گیرد.

نابهنجاری‌های ساختار قامتی، تغیرهای نامطلوبی است که ساختار اسکلتی بدن در راستای طبیعی قامت را برابر هم می‌زند. این نابهنجاری‌ها عموماً به دلایل محیطی، کارکرد نادرست عضله‌های و مفاصل و عادت‌های نامناسب حرکتی پدید می‌آید و امکان بهبود و اصلاح آن از طریق حذف عوامل مربوط وجود دارد (دانشمندی، ۱۳۸۴).

پژوهش‌هایی که در همین زمینه در ایران انجام شده، نتایج نگران کننده‌ای را نشان می‌دهد. میزان بالایی از دانشآموزان از نابهنجاری‌های بالاتر و

چکیده
هدف از این پژوهش بررسی تفاوت بین نابهنجاری‌های جسمانی (پشت کج، پشت گرد، پشت گود، پای پرانتزی، پای ضربدری، کف پای صاف) در دانشآموزان پسر و دختر دوره راهنمایی مدارس استثنایی استان کردستان می‌باشد. این پژوهش که از نوع علمی و پس از وقوع است به صورت میدانی به تجزیه و تحلیل نتایج می‌پردازد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشآموزان استثنایی پسر و دختر دوره راهنمایی استان کردستان در سال تحصیلی ۱۳۸۳-۱۴۰۰ می‌باشد. نمونه پژوهش حدود ۳۵ درصد کل جامعه پژوهش، به تعداد ۱۲۰ نفر (۶۰ دختر و ۶۰ پسر) با دامنه سنی ۱۱-۱۶ سال است که به صورت تصادفی انتخاب و مورد آزمون قرار گرفتند.

اطلاعات مورد نیاز توسط معاینه نابهنجاری‌های جسمی و آزمون نیویورک جمع‌آوری گردیده است. پس از استخراج نتایج و با استفاده از آزمون ۷ مستقل تفاوت معنی‌داری در پشت گرد، پای پرانتزی، پای ضربدری بین دانشآموزان پسر و دختر مشاهده شد ($p = 0.05$).

۱۳/۵ درصد از دانشآموزان دارای نابهنجاری جسمی بودند که ۲۸/۳ درصد در اندام فوقانی، ۳۵ درصد در اندام تحتانی و ۳۰/۱۱ درصد در هر دو قسمت دارای نابهنجاری جسمی گزارش شده است.

برنامه‌های ویژه اصلاحی در اولویت برنامه‌های تربیت بدنی آموزش و پرورش استثنایی قرار گیرد.

پایین تنه و یا هر دو قسمت رنج می‌برند (دانشمندی، ۱۳۸۴). در یک مطالعه که بر روی دانش آموزان نابینای فرانسه انجام شده است نشان می‌دهد که اسکولیوزیس در افراد نابینا به طور معنی داری از گروه کنترل بیشتر است. همچنین در یک مطالعه دیگری در میان دانش آموزان دختر ایرلند انجام شده است نشان می‌دهد که منارک زودرس (زمان قاعدگی) در میان مبتلایان به نابینگاری‌های جسمی روی می‌دهد (ویلیامز و دیگران، ۲۰۰۳). با این وجود اطلاعات دقیق و کافی راجع به تفاوت این نابینگاری‌ها در اثر افزایش سن و رشد جسمی و شکل‌گیری کامل استخوان‌های دانش آموزان استثنایی در دسترس نمی‌باشد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر به بررسی تفاوت بین نابینگاری‌های جسمی در دانش آموزان استثنایی پسر و دختر دوره راهنمایی استان کردستان در سال تحصیلی ۸۳-۸۴ پرداخته است. این پژوهش از نوع پژوهش‌ها علی و پس از وقوع است که اطلاعات مورد نیاز آن به صورت معاينه نابینگاری‌های جسمی و آزمون نیویورک جمع آوری شده است. متغير مستقل سن و جنس و متغير وابسته نابینگاری‌های جسمی می‌باشد. نمونه پژوهش حدود ۳۵ درصد کل جامعه پژوهش، به تعداد ۱۲۰ نفر با دامنه سنی ۱۱-۱۸ سال است که به صورت تصادفی انتخاب و مورد آزمون قرار گرفتند. معاينه نابینگاری‌های جسمی توسط آزمون نیویورک در رابطه با عارضه‌های پشت کج، پشت گرد، پشت گود، پای ضربه‌زدی، پای پرانتزی، کفت پای صاف انجام شده است. جهت استخراج نتایج، از روش‌های آمار توصیفی و آزمون χ^2 مستقل استفاده شده است.

عکس از: آقدس فتح الهی

نتایج پژوهش

نتایج پژوهش، نشان داد نابینگاری‌های جسمی در دختران بیشتر از پسران ($\chi^2 = 0.006$) و در گروه‌های سنی بالاتر نیز بیشتر بوده است ($\chi^2 = 0.002$). در حالی که $73/5$ درصد از دانش آموزان دارای نابینگاری جسمی بودند که $28/3$ درصد در اندام فوقانی، 35 درصد در اندام تحتانی و $30/11$ درصد در هر دو قسمت دارای نابینگاری جسمی گزارش شده است. بیشترین نابینگاری در اندام فوقانی مربوط

لذا با توجه به وضعیت پوشش ظاهری و فقر حرکتی بیشتر در بین دختران دانش آموز جامعه ما نسبت به پسران هم سن و سال خود، به ویژه در دانش آموزان استثنایی و شرایط خاص آنان، به نظر می‌رسد با انجام پژوهشی مقایسه‌ای بتوان به تفاوت‌های موجود در نوع نابینگاری‌های جسمی دو گروه پی برده تا با توجه به اطلاعات حاصله و قابلیت اصلاح پذیری بسیاری از این نابینگاری‌ها اهدافی از قبیل، شناسایی، طبقه‌بندی، آموزش و اجرای

بحث و بررسی

نتایج پژوهش نشان می‌دهد که $73/5$ درصد از دانش آموزان دارای نابهنجاری‌های جسمی هستند که $28/3$ درصد در اندام فوقانی، 35 درصد در اندام تحتانی و $30/11$ درصد در هر دو قسمت دارای نابهنجاری جسمی گزارش شده است. نتایج این پژوهش با نتایج کهنه‌دل (۱۳۷۳)، روشن (۱۳۷۵)، اقبالی (۱۳۷۳)، پریس (۱۹۹۷)، بوردین (۲۰۰۱) هم خوانی دارد.

بر اساس نتایج پژوهش حاضر، بیشترین میزان نابهنجاری مربوط به نابهنجاری پای پرانتری با $54/14$ درصد و کمترین آن مربوط به نابهنجاری پای ضربدری با $15/31$ درصد است که با نتایج پژوهش‌های باوش (۱۳۸۲) و دانشمندی (۱۳۸۴)، هم خوانی دارد.

با توجه به میانگین‌ها مشخص می‌شود که با افزایش سن پشت گرد افزایش داشته است. همچنین تغییرهای فیزیولوژیکی در طول عمر می‌تواند باعث افزایش نابهنجاری پشت گرد شود.

پیشنهاد می‌شود که حرکت‌های اصلاحی در رابطه با پشت گرد از دوره ابتدایی و راهنمایی در دستور کار مریبان ورزش مدارس استثنایی قرار گیرد تا قبل از کامل شدن و رشد استخوانی از بروز عارضه پشت گرد جلوگیری شود.

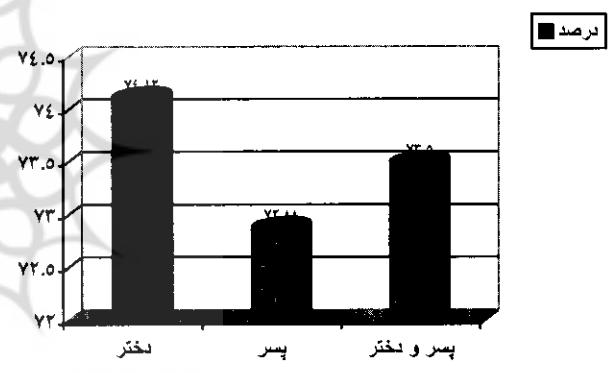
با افزایش سن دانش آموزان عارضه پای پرانتری افزایش نشان داده است. لذا پیشنهاد می‌شود که انجام حرکت‌های اصلاحی در رابطه با پای پرانتری در دوره‌های ابتدایی و راهنمایی خصوصاً برای دانش آموزان پسر بیشتر مورد تأکید قرار گیرد.

با افزایش سن دانش آموزان عارضه پای ضربدری کاهش یافته است و در دختران عارضه پای ضربدری

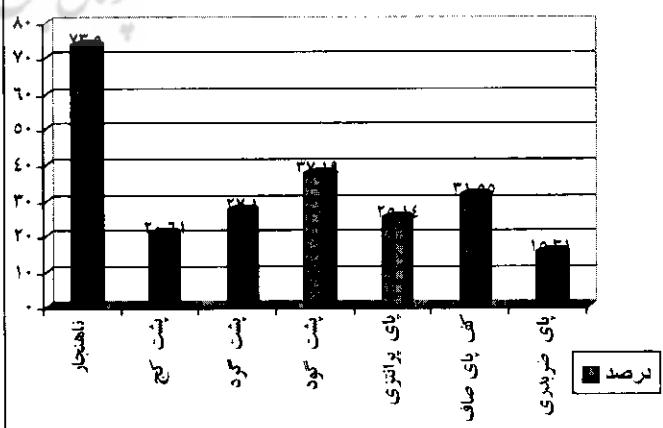
به عارضه پشت گود با $37/19$ درصد و در اندام تحتانی عارضه پای پرانتری با $54/14$ درصد گزارش شده است. کمترین نابهنجاری در اندام فوقانی پشت کج با $20/61$ درصد و در اندام تحتانی پای ضربدری با $15/31$ درصد گزارش شده است. تفاوت معنی‌داری در پشت گرد، پای پرانتری، پای ضربدری بین دانش آموزان پسر و دختر مشاهده گردید ($p=0/05$). (p=).

در نابهنجاری‌های پشت کج، پشت گود و کف پای صاف تفاوت معنی‌داری بین دانش آموزان پسر و دختر مشاهده نشده است ($p=0/05$).

نمودار ۱ - وضعیت نابهنجاری‌های جسمی دانش آموزان دختر و پسر

نمودار ۲ - میزان نابهنجاری‌های جسمی آزمودنی‌ها

بالای نابهنجاری‌های جسمی می‌باشد که عواملی چون فقر حرکتی، ضعف عضلانی، عادت‌های غلط در راه رفتن، ایستادن، نشستن و حمل نادرست کیف و کتاب‌ها، استفاده از وسایل غیراستاندارد و غیره نقش بسزایی در ایجاد هر یک از این نابهنجاری‌ها دارد.

بنابراین، با توجه به اینکه معلمان تربیت بدنی تنها کسانی هستند که با وضعیت جسمانی دانش آموزان سروکار دارند، لذا در صورت همکاری اولیاء و مربیان، می‌توانند بیشترین نقش را در شناسایی و پیشگیری از این نابهنجاری‌ها از طریق آموزش و اجرای حرکت‌های اصلاحی، ایفا کنند.

کمتر مشاهده شده است. پس با رشد و کامل شدن استخوان‌ها در این عارضه بهبودی مشاهده شده است. لذا بجز در موارد حاد توجه به حرکت‌های اصلاحی برای پای ضربدری ضروری به نظر نمی‌رسد.

همچنین طی مراحل مختلف پژوهش مشخص گردید که دانش آموزان از وجود نابهنجاری‌های جسمی در اندام خود بی‌اطلاع می‌باشند. لذا ضروری است تا ترتیبی اتخاذ شود که علاوه بر معاينه دانش آموزان، اطلاع‌رسانی کافی به والدین و همچنین مربیان مدارس انجام گیرد.

به هر حال یافته‌های این پژوهش نشان دهنده آمار

منابع :

- اقبالی، محمد (۱۳۷۲). بررسی میزان انحرافات ستون فقرات دانش آموزان پسر دوره راهنمایی شهر اصفهان و ارایه پیشنهادات اصلاحی - حرکتی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- باوش، نرگس (۱۳۸۳). تعیین میزان شیوع نابهنجاری‌های وضعیتی بالاتنه دانش آموزان دختر مقطع متوسطه شهر دیواندره و عوامل مربوط به آن، طرح پژوهشی، پژوهشگاه معلم سازمان آموزش و پرورش کردستان.
- دانشمندی، حسن و همکاران، (۱۳۸۴). حرکت‌های اصلاحی، انتشارات سمت، تهران.
- روشن، محمد، (۱۳۷۵). بررسی و ارزیابی نابهنجاری‌های وضعیت ستون فقرات دانش آموزان پسر راهنمایی شهرستان بندر ترکمن و مقایسه آن با شاخص استاندارد، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- شجاعی کاون، مرتضی (۱۳۷۹). بررسی نابهنجاری‌های ستون فقرات دانش آموزان پسر (۱۵-۱۱ ساله) مقطع راهنمایی شهرستان ساری، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی تهران.
- کهندل، مهدی، (۱۳۷۳). بررسی نابهنجاری وضعیتی بالاتنه در بین دانش آموزان دیبرستان ورزشکار و غیر ورزشکار شهرستان کرج، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس تهران.
- لطفعلی زاده، اسماعیل، (۱۳۷۴). بررسی میزان نابهنجاری‌های ستون فقرات دانش آموزان پسر راهنمایی شهرستان اردبیل، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی.
- Bordin D, and Et al.(2001) *Flat and cavus foot, indexe of obesity and over weight in a population of primary school children*. Minerva paediatr. 53 (1): 7-13.
- Pryce, Mi; (1997) *Flat foot*.Coom.Marathon shoe company shoecompany.